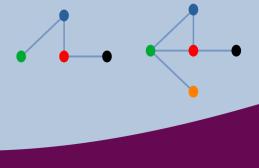
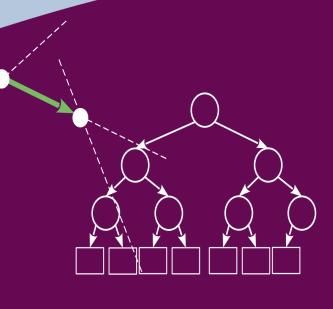


# Napredni algoritmi i strukture podataka

Tjedan 6: Dinamičko programiranje







### **Creative Commons**



slobodno smijete:

dijeliti — umnožavati, distribuirati i javnosti priopćavati djelo prerađivati djelo



pod sljedećim uvjetima:

imenovanje: morate priznati i označiti autorstvo djela na način kako je specificirao autor ili davatelj licence (ali ne način koji bi sugerirao da Vi ili Vaše korištenje njegova djela imate njegovu izravnu podršku).



nekomercijalno: ovo djelo ne smijete koristiti u komercijalne svrhe.

dijeli pod istim uvjetima: ako ovo djelo izmijenite, preoblikujete ili stvarate koristeći ga, preradu možete distribuirati samo pod licencom koja je ista ili slična ovoj.





U slučaju daljnjeg korištenja ili distribuiranja morate drugima jasno dati do znanja licencne uvjete ovog djela. Od svakog od gornjih uvjeta moguće je odstupiti, ako dobijete dopuštenje nositelja autorskog prava. Ništa u ovoj licenci ne narušava ili ograničava autorova moralna prava. Tekst licence preuzet je s http://creativecommons.org/



## Uvod (1)

- **Dinamičko programiranje** (*Dynamic Programing*)
  - Metoda (strategija) kojoj je osnovno načelo postupno graditi rješenje složenog problema koristeći rješenja istovrsnih manje složenih problema (bottom-up pristup)
  - Primjenjiva kada se podproblemi "preklapaju" (overlapping subproblems)
  - Za razliku od podijeli pa vladaj (*divide and conquer*) strategije koja problem rješava *top-down* pristupom, ne ponavlja već obavljeni posao jer maksimalno iskorištava rezultate prethodnih koraka



## Uvod (2)

- "Programiranje" u kontekstu dinamičkog programiranja ne znači programiranje u uobičajenom smislu, nego je to samo naziv za strategiju (planski proveden postupak)
- U provedbi najčešće tablična metoda; memoization



## Uvod (3)

Tipična primjena je u optimizacijskim problemima u kojima se do konačnog rješenja dolazi tek nakon niza odluka, pri čemu nakon svake odluke problem ostaje istovrstan, samo manje složenosti, a konačno rješenje se dobiva na temelju optimalnih rješenja podproblema koji nastaju nakon svake pojedine odluke i čija su rješenja najbolja moguća s obzirom na do tada postignuto stanje (Bellmanovo načelo optimalnosti; Bellman's Principle of Optimality)



## Uvod (4)

- Zbog postupne izgradnje konačnog rješenja korištenjem rješenja pod ... podproblema, dinamičko programiranje primjenjivo je samo na probleme rekurzivnog karaktera
- Vrlo slično pohlepnoj (*greedy*) strategiji
  - Ova strategija traženja rješenja problema biti će detaljno objašnjena u sljedećim predavanjima...



## **Uvod** (5)

- Zaključno: dinamičko programiranje rješava probleme kombinacijom rješavanja podproblema.
  - Za razliku od pristupa "divide and conquer" dinamičko programiranje primjenjuje se kod problema čiji podproblemi nisu međusobno nezavisni, već imaju neke zajedničke pod .. podprobleme.
  - U takvim slučajevima "divide and conquer" algoritmi nepotrebno bi više puta rješavali iste podprobleme.
  - Tipično algoritmi razvijeni na principima dinamičkog programiranja rješavaju svaki podproblem samo jednom i čuvaju njegovo rješenje u tablici (u privremenoj memoriji; implementacija na računalima).
  - Izbjegava se ponovno rješavanje istog podproblema više puta



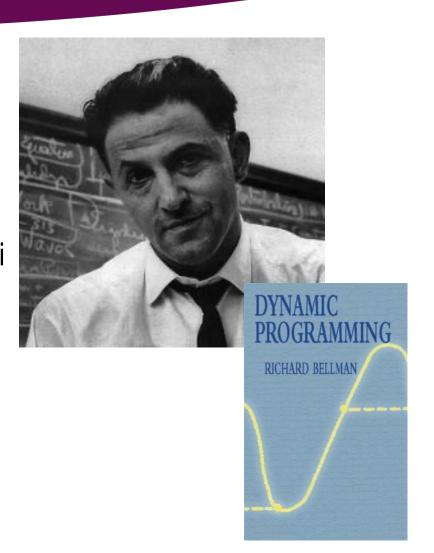
## Razvoj i primjena u praksi (1)

- Dinamičko programiranje (DP) je razvijeno sa svrhom optimalizacije velikih i složenih tehnoloških sustava za proizvodnju raznih industrijskih proizvoda ili komponenti te energetiku, a koji se mogu podijeliti na podsustave ("podjeli pa vladaj").
- Tijekom dinamičkog programiranja, pri postupnoj optimalizaciji podsustava uzimaju se u obzir njihova uzajamna djelovanja.
- Izbor izvršen u svakom koraku (stupnju) doprinosi optimumu sustava kombinaciji optimuma podsustava.



## Razvoj i primjena u praksi (2)

- Dinamičkog programiranje prvi je detaljno obradio Richard E Bellman 1957.
- Od tada se dinamičko programiranje koristi u matematici, znanosti, inženjerstvu, biomatematici, medicini, ekonomiji, informatici i umjetnoj inteligenciji.
- Primjena dinamičkog programiranja se širi s razvojem metoda i postupaka ANN, dubinske analize podataka, otkrivanja znanja (*data mining*), *soft computing* i drugim područjima umjetne inteligencije.





## Razvoj i primjena u praksi (3)

- Sljedeća četiri formalna postupaka dinamičkog programiranja često se primjenjuju u praksi za rješavanje raznih problema:
  - 1. jednodimenzionalna raspodjela
  - 2. dvodimenzionalna raspodjela
  - 3. najkraći put
  - 4. dinamika zamjena opreme



## Značajke problema (1)

- Da bi bio rješiv po načelu dinamičkog programiranja, problem mora zadovoljavati sljedeća <u>dva uvjeta</u>:
  - Optimalna podstruktura (optimal substructure)
    - svojstvo problema da optimalno rješenje sadrži u sebi optimalna rješenja nezavisnih podproblema (sastoji se od njih)
      - to samo po sebi nije dovoljno jer je inače i svojstvo koje upućuje na primjenu "pohlepne" (greedy) strategije
      - dobar primjer je problem traženja najkraćeg puta (Dijkstrin algoritam, lakoma strategija); najkraći put između dva vrha sastoji se od najkraćeg puta od polaznog vrha do nekog međuvrha i najkraćeg puta od međuvrha do završnog vrha ⇔ optimalna rješenja dvaju nezavisnih podproblema



## Značajke problema (2)

- Preklopljenost podproblema (overlapping subproblems)
  - svojstvo problema da njegovo rješavanje zahtijeva (vodi u) višekratno rješavanje identičnih pod ... podproblema pa se prethodni rezultati mogu iskoristiti za brže rješavanje kasnijih koraka (primjer: Fibbonacievi brojevi)
  - svi pod ... pod ... podproblemi i dalje moraju biti nezavisni

Optimalna podstruktura

Preklopljenost podproblema



## Rješavanje problema (1)

- Rješavanje problema primjenom dinamičkog programiranja podrazumijeva četiri osnovna koraka:
  - 1. <u>Uočiti strukturu optimalnog rješenja</u>
    - Zadovoljava li problem uvjet optimalne podstrukture?
    - b) Jesu li podproblemi preklopljeni?
    - ovo je korak u kojem procjenjujemo rješivost problema dinamičkim programiranjem
    - potpuno ovisi o intuiciji
  - Postaviti rekurzivnu formulu za izračunavanje vrijednosti konačnog rješenja
    - "vrijednost" je veličina (funkcija) koja se optimira, tj. čiji se minimum ili maksimum traži

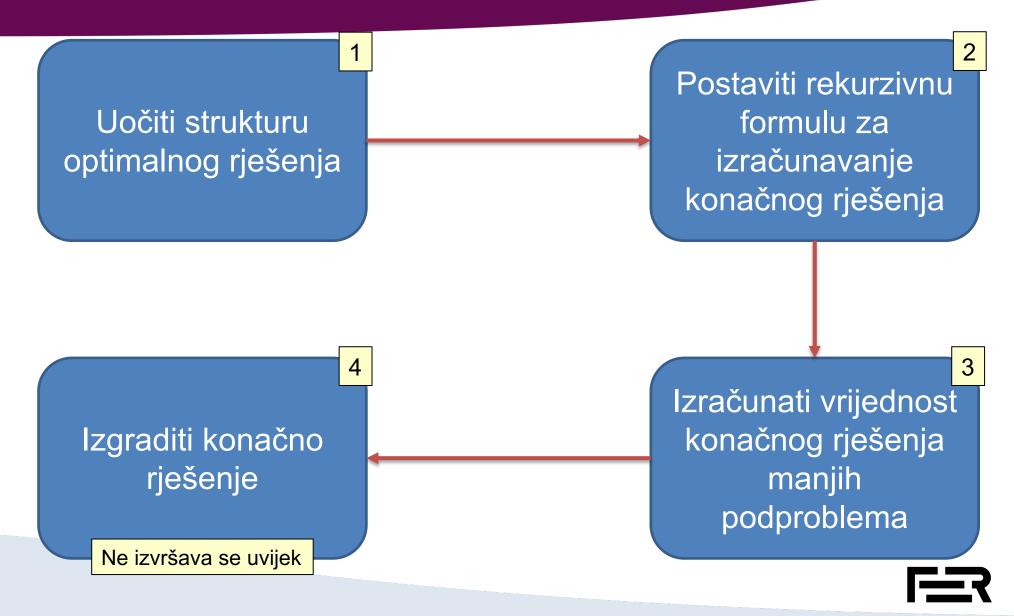


## Rješavanje problema (2)

- 3. <u>Izračunati optimalnu vrijednost konačnog rješenja koristeći rješenja manjih</u> <u>podproblema (korištenje *bottom-up* pristup i *memoization* postupka)</u>
- 4. <u>Izgraditi (konstruirati) konačno rješenje (odrediti optimalni skup odluka)</u>
  - do ovog koraka problem je već riješen (znamo optimalnu vrijednost) pa se ovaj korak ne obavlja uvijek jer je za njegovo ostvarenje najčešće potrebno čuvati dodatne informacije tijekom prethodna tri koraka



## Rješavanje problema (3)



## Memoization (1)

Primjer Fibonaccijev niz:

$$F_1 = F_2 = 1$$
;  $F_n = F_{n-1} + F_{n-2}$ ,  $n > 2$ 

Naivna implementacija:

```
1 if n \le 2 then

2 return 1; Funkcija Fib(n) za računanje

3 end n-tog Fibonaccijevog broja

4 return (Fib(n-1) + Fib(n-2));
```

Za izračun člana  $F_n$  funkcije Fib(m) za m < n se pozivaju veći broj puta, pa tako za n > 5 vrijedi:

$$Fib(5) = Fib(4) + Fib(3)$$

$$= (Fib(3) + Fib(2)) + (Fib(2) + Fib(1))$$

$$= ((Fib(2) + Fib(1)) + Fib(2)) + (Fib(2) + Fib(1))$$



## Memoization (2)

- Korištenjem postupka memoizacije nije potrebno ulaziti u rekurziju i računati članove niza koji su već izračunati (i poznati).
  - Na početku inicijaliziramo sve elemente niza na -1 (označavamo ih kao neizračunate)

```
1 if fib[n] \neq -1 then

2 return fib[n];

3 end

4 if n \leq 2 then

5 fib[n] = 1;

6 end

7 fib[n] = Fib(n-1) + Fib(n-2);

8 return fib[n];
```

Funkcija Fib(n) za računanje n-tog Fibonaccijevog broja korištenjem postupka memoizacije



## Primjer 1

 Odrediti faktorijel broja 3 (faktorijel broja n matematička je funkcija kojom se sukcesivno izračunava proizvod brojeva 1...n), uz korištenje rekurzije funkcije.

 $n! = 1 \cdot 2 \cdot ... \cdot (n-1) \cdot n$ 

Rješenje:

1. korak: 1! = 1
2. korak: 2! = 2.01! = 2.01 = 2

3. korak: 3! = 3.2! = 3.2! = 6

• Treba uočiti da se u svakom koraku koristi rezultat prethodnog koraka – rekurzija funkcije (*strelice*). Opći matematički opis rješavanja bio bi:

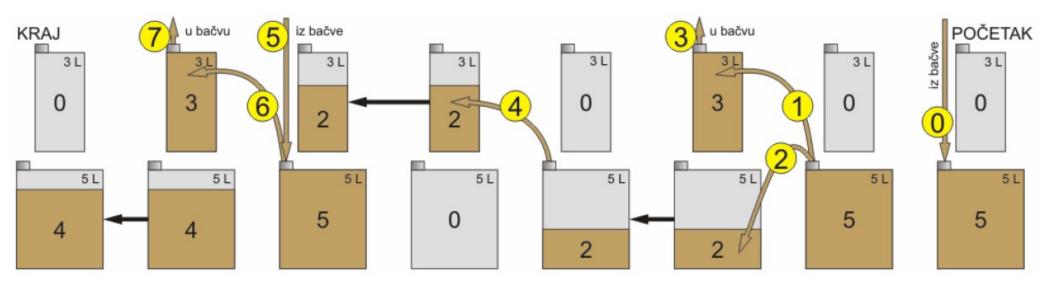
1. korak:  $f_{1,1} = 1$  (temeljni slučaj) 2. korak:  $f_{2,2} = 2 \circ f_{1,1}$  (pravilo rekurzije)  $f_{k,j} = j \circ f_{(k-1),(j-1)}$  j = 1,2,... n

$$j_{\text{max}} = 3$$



## Primjer 2 (1)

 Specijalno sintetičko mazivo ulje, pakirano u bačve od 50 L (litra), izdaje se iz skladišta tvornice na litre. Radnik održavanja dolazi u skladište s kantom od 5 L uzeti 4 L ulja, a skladištar ima kantu od 3 L. Volumen ulja možemo mjeriti s potpuno punom ili praznom kantom.





## Primjer 2 (2)

- Rješenje:
- Problem se rješava u koraku m 1 (rješavanje počinje s kraja problema)
   odlijevanjem 1 L ulja iz "velike" kante s 5 L ulja u "malu" kantu s 2 L ulja. U
   zadnjem se koraku (m) 3 L ulja vraća iz male kante u bačvu i odnosi velika
   kanta od 5 L s 4 L ulja (preostala nakon odlijevanja).
- Analizom unazad dolazi se do prvog koraka (i = 1), u kome se velika kanta puni s 5 L ulja, potom se mala kanta napuni s 3 L te velikoj kanti ostaje 2 L. Iz male se kante ulje vraća u bačvu ....



## Problem naprtnjače

(Knapsack problem)



## 0-1 problem naprtnjače (Knapsack problem)

- Neka imamo spremnik nekog konačnog kapaciteta i skup elemenata različite težine i vrijednosti. Potrebno je odabrati podskup predmeta tako da je njihova ukupna vrijednost maksimalna, a ukupna težina manja ili jednaka kapacitetu spremnika.
- Koji je to podskup?
  - Koji su to predmeti koje stanu u naprtnjaču (koji je odabir najbolji mogući, tj. optimalan)?
- 0-1 ili *integer* inačica problema naprtnjače





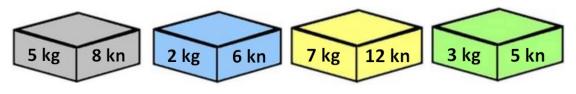
## Vrste Knapsack problema

različiti (zasebni) problemi kombinatorne optimizacije

- 0-1 ili *integer* Knapsack problem
  - u literaturi se još navodi kao "0,1 knapsack" ili "0-1 knapsack"
  - predmeti s kojima se raspolaže u problemu mogu samo odabrati ili ne odabrati, te je neki predmet moguće odabrati samo jednom
- inačica 0-1 knapsack s ponavljanjem
  - ograničeni Knapsack problem (bounded knapsack problem, BKP)
    - svaki predmet ima ograničen broj identičnih kopija
      - povećanjem broja kopija predmeta otežava se problem
  - neograničeni Knapsack problem (unbounded knapsack problem, UKP)
    - broj kopija svakog predmeta je neograničen
      - zbog neograničenog broja kopija predmeta, UKP je još složeniji i teži za riješiti
- fractional inacica
  - rješava se *greedy* algoritmom
- višedimenzionalni Knapsack problem (*multidimensional Knapsack problem*, d-KP)
- višestruki Knapsack problem (multiple knapsack problem, MKP
- kvadratni Knapsack problem (*quadratic knapsack problem*, QKP)



- Lopov ima samo jednu vreću kapaciteta (ili volumena) *C*=12 kg u koju ne stanu svi predmeti koji su mu dostupni. Kolika je najveća ukupna vrijednost koju može ukrasti ako sve što uzme mora stati u vreću?
  - Koji su to predmeti (koji je odabir najbolji mogući, tj. optimalan)?



	Predmet 1	Predmet 2	Predmet 3	Predmet 4
Vrijednost	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	5	2	7	3



Dakle, problem je optimizirati odabir ukradenih predmeta; tražimo maksimalnu vrijednost za zadani volumen vreće, pri čemu je "cijena" svakog predmeta (odluke) prostor koji ona zauzima.



- Za ovako mali broj predmeta problem je dovoljno jednostavan da ga možemo riješiti napamet i lako nalazimo:
  - Najveća vrijednost koju lopov može ukrasti  $v_{max} = 23$

• Ukupna cijena (volumen) predmeta koje čine najbolji odabir je točno c=12 (prema tome, u ovom slučaju lopov može potpuno iskoristiti vreću)

Najbolji odabir: drugi, treći i četvrti predmet

	Predmet 1	Predmet 2	Predmet 3	Predmet 4
Vrijednost	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	5	2	7	3



Za veći broj predmeta intuitivno rješavanje postaje nemoguće i trebamo algoritam koji će nas sigurno dovesti do najboljeg mogućeg rješenja!



- Ali nije važno samo doći do rješenja-više nego ukrasti najviše što može, lopov bi želio pobjeći prije dolaska policije!
  - Već su dvojica njegovih "kolega" prije njega pokušala istu krađu, ali jedan je kasnije ustanovio da nije ukrao najviše što je mogao, a drugi je "zaglavio".
     Bilo je to ovako...
- Prvi lopov je bio pohlepan uzimao je redom samo najvrijednije predmete.
  - Tako je uzeo prvi i treći predmet, ukupne vrijednosti v=20 i otišao jer mu više nije moglo stati u vreću. Tek je kasnije ustanovio da je mogao obaviti i bolji "posao"...



- Drugi se "u slobodno vrijeme" bavi programiranjem pa je znao algoritam koji će sigurno naći najbolje rješenje isprobavao je sve kombinacije predmeta i izračunao njihovu ukupnu vrijednost i volumen. Međutim, kombinacija je bilo koliko i podskupova u skupu od N predmeta, dakle 2<sup>n</sup>. Računanje je trajalo (pre-)dugo i toliko ga je zaokupilo da je zaboravio kako je u tuđoj kući, a policija na putu...
- Poučen iskustvom svojih prethodnika, ovaj je lopov unaprijed razradio prilično brz algoritam – dinamičkim programiranjem.



- Uočiti strukturu optimalnog (konačnog) rješenja:
  - Recimo da znamo najbolje moguće rješenje kad promatramo k predmeta i cijeli raspoloživi kapacitet.
  - Označimo skup predmeta koji čine najbolji izbor s Ω
  - Ključno je primijetiti da ako iz skupa Ω uklonimo samo jedan (bilo koji)
    predmet, preostali predmeti sigurno čine najbolji mogući izbor iz skupa od
    k 1 predmeta, ali za kapacitet vreće umanjen za volumen izdvojenog
    predmeta.



- Dokaz: kontradikcija. Recimo da nakon izdvajanja jednog predmeta (označimo ga s A) iz skupa  $\Omega$  preostali predmeti čine skup S i nisu najbolji mogući izbor za preostali kapacitet. To znači da se iz skupa od k-1 predmeta može odabrati skup T nekih drugih predmeta koji će ukupno imati veću vrijednost nego one iz S i pritom neće zauzeti više od preostalog kapaciteta vreće. No, tada skup  $\{T,A\}$  ukupno daje veću vrijednost nego  $\Omega$  kada se promatra svih k predmeta i cijeli raspoloživi kapacitet, a to je protivno pretpostavci da je  $\Omega$  najbolje moguće rješenje.
- Zaključak: najbolje moguće rješenje većeg problema se sastoji od najboljih mogućih rješenja manjih istovrsnih problema  $\Rightarrow$  **optimalna podstruktura**. Rješenje za k predmeta se dobiva koristeći rješenja za k-1 predmeta, ono za k-1 predmeta iz rješenja za k-2 predmeta itd.  $\Rightarrow$  **podproblemi se preklapaju**.



- Postaviti rekurzivnu formulu za izračunavanje konačnog rješenja, tj. optimalne vrijednosti ciljne funkcije
  - Promatranjem bilo kog predmeta, recimo k-tog, raspoloživog skupa S, uočavamo da konačno rješenje može biti samo dvojako: ono ili uključuje ili ne uključuje promatrani predmet
  - Ako ju ne uključuje, onda je rješenje problema za zadanu cijenu c i cijeli skup S jednako optimalnom rješenju za cijenu c i skup bez k-tog predmeta  $S\setminus\{k\}$ . Simbolički,  $v_k(c)=v_{-k}(c)$ , gdje  $v_{-k}(c)$  označava najveću moguću vrijednost za cijenu c kada promatramo skup bez k-tog predmeta  $S\setminus\{k\}$ .



#### nastavak

- Ako ju uključuje, onda je najveća ostvariva vrijednost za cijenu c i skup s k-tim predmetom jednaka optimalnom rješenju za skup bez k-tog predmeta i najveću dozvoljenu cijenu umanjenu za cijenu k-tog predmeta, tj. za cijenu c cost(k), uvećana za vrijednost k-tog predmeta. Simbolički,  $v_k(c) = v_{-k}[c cost(k)] + value(k)$ .
- Iz prethodnih razmatranja slijedi da k-ti predmet ulazi u najbolji izbor ako je  $[v_{k-1}(c-cost(k)) + value(k)] > v_{k-1}(c)$ .
- Tražena rekurzivna formula glasi:

$$v_k(c) = \max\{v_{k-1}(c), v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\}; v_0(\cdot) = 0.$$



- Izračunati vrijednost konačnog rješenja koristeći rješenja manjih podproblema (bottom-up pristup + memoization)
  - Uzimati u razmatranje jedan po jedan predmeti i donositi odluke primjenom rekurzivne formule
  - Algoritam se ubrzava pohranom prethodnih rješenja u tablicu (puni se po stupcima, tj. predmetima ili stvarima):
    - Redci tablice = cijene (zauzeti volumeni)
    - Stupci tablice = predmeti ili stvari



	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	_	_	_
2	_	_	_	_
3	_	_	_	_
4	_	_	_	_
5	_	_	_	_
6	_	_	_	_
7	_	_	_	_
8	_	_	_	_
9	_	_	_	_
10	_	_	_	_
11	_	_	_	_
12	_	_	-	_

		1	2	3	4
Vrijednost	V	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	_	_	_
2	$v_1(2) = 0$	_	-	_
3	_	_	_	_
4	_	_	_	_
5	_	_	_	_
6	_	_	_	_
7	_	_	_	_
8	_	_	_	_
9	_	_	_	_
10	_	_	_	_
11	_	_	_	_
12	_	_	_	_

		1	2	3	4
Vrijednost	٧	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



1	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	_	_	_
2	$v_1(2) = 0$	_	_	_
3	0	_	_	_
4	0	_	_	_
5	(+8)= <mark>8</mark>	_	_	_
6	_	_	_	_
7	_	_	_	_
8	_	_	_	_
9	_	_	_	_
10	_	_	_	_
11	_	_	_	_
12	_	_	_	_

		1	2	3	4
Vrijednost	٧	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$v_0(\cdot) = 0$$

$$v_k(c) = \max\{v_{k-1}(c),$$

$$v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\}$$



	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	_	_	_
2	$v_1(2) = 0$	_	_	_
3	0	_	_	_
4	0	_	_	_
5	·• (+8)= <mark>8</mark>	_	_	_
6	8	_	_	_
7	8	_	_	_
8	8	_	_	_
9	8	_	_	_
10	8	_	_	_
11	8	_	_	_
12	8	_	_	_

		1	2	3	4
Vrijednost	V	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



1	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1) = 0$	-	_
2	$v_1(2) = 0$	_	_	_
3	0	_	_	_
4	0	_	_	_
5	(+8)= <mark>8</mark>	_	_	_
6	8	_	_	_
7	8	_	_	_
8	8	_	_	_
9	8	_	_	_
10	8	_	_	_
11	8	_	_	_
12	8	_	_	_

		1	2	3	4
Vrijednost	V	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1) = 0$	_	_
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	_	_
3	0	_	_	_
4	0	_	_	_
5	·• (+8)= <mark>8</mark>	_	_	_
6	8	_	_	_
7	8	_	_	_
8	8	_	_	_
9	8	_	_	_
10	8	_	_	_
11	8	_	_	_
12	8	_	_	_

		1	2	3	4
Vrijednost	٧	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



1	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1) = 0$	_	_
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	_	_
3	0	6	_	_
4	0	6	_	_
5	· (+8)= <mark>8</mark> —	8	_	_
6	8	_	_	_
7	8	_	_	_
8	8	_	_	_
9	8	_	_	_
10	8	_	_	_
11	8	_	_	_
12	8	_	_	_

		1	2	3	4
Vrijednost	٧	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1) = 0$	_	_
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	_	_
3	0	6	_	_
4	0	6	_	_
5	(+8)= <mark>8</mark>	8	_	_
6	8	8	_	_
7	8	14	_	_
8	8	_	_	_
9	8	_	_	_
10	8	_	_	_
11	8	_	_	_
12	8	_	_	_

$\sim$	
Stva	rı
Otva	П

		1	2	3	4
Vrijednost	٧	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1) = 0$	_	_
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	_	_
3	0	6	_	_
4	0	6	_	_
5	(+8)= <mark>8</mark>	8	_	_
6	8	8	_	_
7	8	14	_	_
8	8	14	_	_
9	8	14	_	_
10	8	14	_	_
11	8	14	_	_
12	8	14	_	_

		1	2	3	4
√rijednost	٧	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{split} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{split}$$



	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1) = 0$	0	_
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	-	_
3	0	6	_	_
4	0	6	_	_
5	· (+8)= <mark>8</mark>	8	_	_
6	8	8	_	_
7	8	14	_	_
8	8	14	_	_
9	8	14	_	_
10	8	14	_	_
11	8	14	_	_
12	8	14	_	_

		1	2	3	4
Vrijednost	٧	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



1	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1) = 0$	0	_
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	6	_
3	0	6	_	_
4	0	6	_	_
5	(+8)= <mark>8</mark>	8	_	_
6	8	8	_	_
7	8	14	_	_
8	8	14	_	_
9	8	14	_	_
10	8	14	_	_
11	8	14	_	_
12	8	14	-	_

		1	2	3	4
Vrijednost	٧	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



1	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1) = 0$	0	_
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	6	_
3	0	6	6	_
4	0	6	6	_
5	(+8)= <mark>8</mark>	→ 8 —	8	_
6	8	8	_	_
7	8	14	_	_
8	8	14	_	_
9	8	14	_	_
10	8	14	_	_
11	8	14	_	_
12	8	14	-	_

		1	2	3	4
Vrijednost	V	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1)=0$	0	_
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	6	_
3	0	6	6	_
4	0	6	6	_
5	· (+8)= <mark>8</mark>	→ 8 —	8	_
6	8	8	8	_
7	8	14 —	<del></del>	_
8	8	14	_	_
9	8	14	_	_
10	8	14	_	_
11	8	14	_	_
12	8	14	_	_

		1	2	3	4
Vrijednost	٧	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



1	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1) = 0$	0	_
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	6	_
3	0	6	6	_
4	0	6	6	_
5	(+8)= <mark>8</mark>	→ 8 —	8	_
6	8	8	8	_
7	8	14 —	14	_
8	8	14	14	_
9	8	14	▶ 18	_
10	8	14	_	_
11	8	14	_	_
12	8	14	-	_

		1	2	3	4
/rijednost	V	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



1	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1)=0$	0	_
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	6	_
3	0	6	6	_
4	0	6	6	_
5	(+8)= <mark>8</mark>	→ 8 —	8	_
6	8	8	8	_
7	8	14	14	_
8	8	14	14	_
9	8	14		_
10	8	14	\ 18	_
11	8	14	18	_
12	8	14	<b>2</b> 0	_

		1	2	3	4
Vrijednost	V	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



1	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1) = 0$	0	0
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	6 \	<b>→</b> 6
3	0	6	6	6
4	0	6	6	6
5	·+ (+8)= <mark>8</mark>	→ 8 —	8	11
6	8	8	8	11
7	8	14	14	14
8	8	14	14	14
9	8	14	-\-	18
10	8	14	18	19
11	8	14	18	19
12	8	14	20	23

		1	2	3	4
Vrijednost	٧	8	6	12	5
Volumen ("cijena")	С	5	2	7	3

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



- Izgraditi (konstruirati) konačno rješenje (odrediti optimalni skup odluka)
  - Najbolji odabir stvari lako se može očitati iz tablice; redak sa zadanom cijenom (kapacitetom vreće) pregledava se s desna na lijevo; najveća ostvariva vrijednost je u zadnjem stupcu
  - Ako je postignuta dodavanjem zadnje stvari, onda je različita od vrijednosti u polju s lijeva i zadnja stvar ulazi u najbolji odabir; sljedeće polje je ono iz kojeg dolazi crvena strelica
  - Ako zadnja stvar nije u najboljem odabiru, vrijednost u polju s lijeva je jednaka onoj u promatranom polju; prelazi se u polje s lijeva (plava strelica) i ponavlja razmatranje



	Stvar 1	Stvar 2	Stvar 3	Stvar 4		0⇒STOP
1	$v_1(1) = 0$	$v_2(1) = 0$	0	0		
2	$v_1(2) = 0$	$v_2(2) = 6$	6	6		
3	0	6	6	6		6 violus/6trio#2)=6 6=0
4	0	6	6	6		6-value(Stvar2)=6-6=0
5	(+8)= <mark>8</mark>	8	8	11	\ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \	
6	8	8	8	11		
7	8	14	14	14		18-value(Stvar3)=18-
8	8	14	14	14		12=6
9	8	14	▶ 18 🤝	18	_ '	
10	8	14	18	19		
11	8	14	18	19		23-value(Stvar4)=23-
12	8	14	20	23	-	5=18



- Programsko određivanje optimalnog odabira u složenijim problemima zahtijeva održavanje popisa s trenutačnim odabirom za svako polje tablice, dakle još jednu tablicu veličine  $c_{max} \times n$
- U ovom primjeru dovoljno je samo upisivati oznake je li u nekom koraku trenutačno promatrana stvar ušla u izbor ili ne (drugim riječima, oznake vrste strelica; npr. = true za kosu strelicu i = false za vodoravnu)



- po završetku algoritma, krene se od zadnjeg polja tablice, indeksa  $[c_{max}, n]$ , i pogleda je li u tom koraku zadnja stvar ušla u najbolji izbor (oznaka true) ili nije (oznaka false), a u oba slučaja prelazi se u polje iz kojeg se došlo tijekom popunjavanja tablice i ponavlja razmatranje
- ako je zadnja stvar ušla u izbor, sljedeće polje bit će polje indeksa  $[c_{max} cost(n), n-1]$
- ako zadnja stvar nije ušla u izbor, sljedeće polje bit će prvo polje s lijeva, dakle indeksa  $[c_{max}, n-1]$



# Pseudo-kod rješenja Knapsack problema dinamičkim programiranjem

```
Knapsack (items, Cmax, value[], cost[]):
   form table w[Cmax, items] and table decisions[Cmax, items];
                                                                                        Složenost:
    initialisation: w[0, *] = 0 and w[*, 0] = 0;
                                                      //nulti redak i stupac
                                                                                        O(Cmax \cdot N).
    initialisation: decisions[*,*] = false;
   for (k = 1; k \le items; ++k)
                                                       //Za sve stvari ...
      for (c = 1; c<=Cmax; ++c)
                                                       //Za sve cijene ...
         kNo = w[c,k-1];
                                                       //Vrijednost bez k-te, za istu cijenu.
         if (c \ge cost[k])
                                                      //Ako je dozvoljena cijena (preostali kapacitet)...
           kYes = w[c-cost[k],k-1] + value[k];
                                                       //Vrijednost s k-tom.
                                                       //Ako je k-ta preskupa već sama po sebi,
         else
           kYes = kNo;
                                                       //najveća vrijednost s k-tom = ona bez k-te.
         if (kYes > kNo)
           \{ w[c,k] = kYes; \}
                                                      //k-ta ulazi u najbolji izbor
             decisions[c,k] = true; }
         else
             w[c,k] = kNo;
                                                       //k-ta ne ulazi u najbolji izbor
```



## Primjer programskog kôda za rješavanje Knapsack problema

Ispis (unazad) odabranih elemenata (C# sintaksa)

```
Ispis (bool[,] decisions):
int c=maxcost, k = items;
// 'maxcost' i 'items' moraju biti vidljive ovoj funkciji ili
// ih treba proslijediti kao ulazne argumente
Do
  if(decisions [c,k]== true )
     Console.Out.Write("{0,4]",k);
      c -= costs[k];
  --k;
} while(c>0 && k>0);
```



## Primjer programskog kôda za rješavanje Knapsack problema

- Izravna primjena rekurzivne formule bila bi primjer "klasične" podijeli pa vladaj strategije i takvo bi rješenje bilo osjetno sporije od tabličnog jer izračunavanje najboljih odabira za vreće većeg kapaciteta iznova zahtijeva obradu istih podproblema (*backtracing?*). Na primjer, oba kapaciteta 3 i 4, svaki za sebe, zahtijevaju obradu kapaciteta 1 i 2, što znači da bi se manji kapaciteti rješavali više puta pa bi program bio izrazito "redundantan".
- Nedostatci obične rekurzije u ovom i drugim problemima koji se mogu rješavati dinamičkim programiranjem (znači tablično) izravna su posljedica preklapanja podproblema koje treba riješiti da se nađe konačno rješenje.



# Pseudokod rekurzivnog rješenja Knapsack problema

```
KnapsackRec (c,k):
if (c > 0 \&\& k > 0)
                                                     //Ako je to element za razmatranje ...
{ kNo = KnapsackRec(c,k-1);
                                                     //Ako je preostali maksimum cijene dovoljan ...
 if (c \ge cost[k])
   kYes= KnapsackRec(c-cost[k],k-1) + value[k];
  else
   kYes = kNo;
 if (kYes > kNo )
 \{ w[c,k] = kYes; \}
                                                     // Upis ostvarive vrijednosti u tablicu W(x,k)
    decisions[c,k] = true;
                                                     // k-ta ulazi u najbolji izbor
    return kYes; }
  else
  \{ w[c,k] = kNo; \}
                                                     // Upis ostvarive vrijednosti u tablicu W(c,k) .
   decisions[c,k] = false;
                                                     //k-ta ne ulazi u najbolji izbor
   return kNo;}
} else
  return 0;
```

Pogodno za ljude, relativno nespretno za programiranje

	1	2	3	4
٧	8	6	12	5
С	5	2	7	3

sort p	оо с
--------	------

	2	4	1	3
٧	6	5	8	12
С	2	3	5	7

	Stvar 2	Stvar 4	Stvar 1	Stvar 3
2	6	-	-	-
3	6	-	-	-
5	6	-	-	-
7	6	-	-	-
8	6	-	-	-
9	6	-	-	-
10	6	_	-	-
12	6	-	-	-

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



Pogodno za ljude, relativno nespretno za programiranje

	1	2	3	4
٧	8	6	12	5
С	5	2	7	3

sort po c	

	2	4	1	3
V	6	5	8	12
С	2	3	5	7

	Stvar 2	Stvar 4	Stvar 1	Stvar 3
2	6 _	<b>→</b> 6	-	-
3	6	<b>→</b> 6	-	_
5	6	11	-	-
7	6	11	-	-
8	6	11	-	-
9	6	11	-	-
10	6	11	-	-
12	6	11	-	-

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



Pogodno za ljude, relativno nespretno za programiranje

	1	2	3	4	
V	8	6	12	5	
С	5	2	7	3	

sort po c	

	Stvar 2	Stvar 4	Stvar 1	Stvar 3
2	6 _	→ 6 \ —	6	-
3	6	<b>→</b> 6 \	6	-
5	6	11 \	<b>→</b> 11	-
7	6	11	14	-
8	6	11	14	-
9	6	11	14	-
10	6	11	19	-
12	6	11	19	-

$$\begin{split} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{split}$$



Pogodno za ljude, relativno nespretno za programiranje

	1	2	3	4	
V	8	6	12	5	
С	5	2	7	3	

<b></b>	٧

sort po c

	2	4	1	3
V	6	5	8	12
С	2	3	5	7

	Stvar 2	Stvar 4	Stvar 1	Stvar 3
2	6 _	→ 6 \ —	<b>→</b> 6 \ <b>-</b>	6
3	6	<b>→</b> 6 \	6 \-	6
5	6	11 \	→ 11 \ \	<u> </u>
7	6	11	14 \-	14
8	6	11	14	14
9	6	11	14	18
10	6	11	19 -	19
12	6	11	19	23

$$\begin{aligned} v_0(\cdot) &= 0 \\ v_k(c) &= \max\{v_{k-1}(c), \\ v_{k-1}[c - cost(k)] + value(k)\} \end{aligned}$$



### Knapsack problem – dodatna literatura i vizualizacija

- Više o problemu naprtnjače: https://rosettacode.org/wiki/Knapsack\_problem
- Razni zadaci:
  - https://www.spoj.com/problems/KNAPSACK/
  - http://codeforces.com/problemset/problem/632/E
- Vizualizacije:
  - https://www.cs.usfca.edu/~galles/visualization/DPFib.html
  - https://www.cs.usfca.edu/~galles/visualization/DPChange.html
  - https://www.cs.usfca.edu/~galles/visualization/DPLCS.html



### Knapsack problem – programski resursi

- Knapsack Problem in Python With 3 Unique Ways to Solve, <a href="https://www.pythonpool.com/knapsack-problem-python/">https://www.pythonpool.com/knapsack-problem-python/</a>
- Knapsack Problem | Dynamic Programming, <u>https://www.codesdope.com/course/algorithms-knapsack-problem/</u>
- 0-1 Knapsack Problem using Dynamic Programming, <a href="https://pencilprogrammer.com/algorithms/0-1-knapsack-problem-dynamic-programming/">https://pencilprogrammer.com/algorithms/0-1-knapsack-problem-dynamic-programming/</a>



# Primjeri za rješavanje



## Primjer

- Dinamičko programiranje
- Zadana je kvadratna matrica koja se sastoji od prirodnih brojeva
- Pijun se nalazi u gornjem lijevom kutu te se može kretati jedno polje dolje ili jedno polje dijagonalno dolje-desno
- Cilj je doći do donjeg retka tako da je suma brojeva na putu maksimalna

5	Х	Х	Х
2	4	X	X
7	9	2	Х
7	7	6	7



# Rješenje (1)

- Rekurzivno rješenje dinamičkim programiranjem:
- Osnovna ideja: na slici desno, da li put označen plavom bojom ikada bude dio optimalnog rješenja? Zašto?

5	X	X	X
2	4	X	X
7	9	2	X
7	7	6	7

- Definirajmo funkciju cijena(r, s) kao vrijednost najboljeg puta od gornjeg lijevog ruba do pozicije (r, s).
- cijena(r, s) = max{ cijena(r-1, s), cijena(r-1, s-1) } + A[r][s]
- Rješenje je: max{ cijena(n-1, i) za 0 <= i < n }</li>



# Rješenje (2)

• Rekurzivno rješenje:

```
int mem[MXN][MXN]; // inicijalizirano na -1
int cijena(int r, int s) {
  if (r == 0) return A[r][s];
  if (mem[r][s] != -1) return mem[r][s];
  int best = cijena(r - 1, s);
  if (s > 0) best = max(best, cijena(r - 1, s - 1));
  return mem[r][s] = best + A[r][s];
int sol = 0; // krajnje rješenje
for (int i = 0; i < n; i++)
  sol = max(sol, cijena(n - 1, i));
```



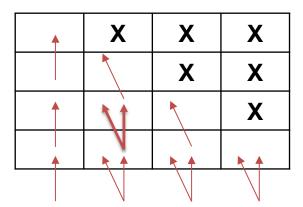
# Rješenje (3)

- Iterativno rješenje tablicom:
- Kojim redoslijedom ćemo izračunavati vrijednosti funkcije cijena(r, s), tj. kojim redoslijedom rekurzija obilazi stanja?
- Prije nego što pokušamo izračunati cijena(r, s) trebamo biti sigurni da su izračunate vrijednosti za cijena(r-1, s) i cijena(r-1, s-1) (ako postoje).
- Nemamo više funkciju cijena, već samo matricu dp[r][s] koja ima isto značenje
- Zapravo direktno popunjavamo memoizacijsku matricu



# Rješenje (4)

- Međusobne ovisnosti (preduvjete) potrebno je zapisati u tabličnom formatu.
- Možemo prvo s lijeva na desno izračunati vrijednosti matrice dp u prvom retku, zatim opet slijeva nadesno u drugom retku, i tako dalje dok ne dođemo do n-tog retka.
- Svi preduvjeti se nalaze u prethodnom retku pa je jasno da su svi izračunati.





# Rješenje (5)

Iterativno rješenje:

```
dp[0][0] = A[0][0];
for (int r = 1; r < n; r++) {
    dp[r][0] = dp[r-1][0] + A[r][0];
    for (int c = 1; c <= r; c++) {
        dp[r][c] = max(dp[r-1][c], dp[r-1][c-1]);
        dp[r][c] += A[r][c];
    }
}
int best = 0;
for (int i = 0; i < n; i++)
    best = max(best, dp[n-1][i]);</pre>
```



## Primjer

- Dinamičko programiranje
- Svaka riječ se može rastaviti na palindrome (banana b anana, abbabbaab abba bb aa b, ...). Na koliko se najmanje dijelova mora podijeliti zadana riječ, a da je svaki dio palindrom? Neka je A oznaka za zadanu riječ.
- Neka je P(I, r) najmanji broj dijelova na koji se može podijeliti zadana podriječ koja počinje znakom A[I] i završava s A[r].



# Rješenje (1)

- Koje situacije postoje?
- Ako je A palindrom (što se lako provjeri) onda je rezultat 1, a ako nije onda riječ možemo podijeliti na dva dijela i za ta dva dijela izračunati optimalan rastav i sumirati ih. Znači da ovaj problem znamo podijeliti na 2 manja problema, ali istog tipa. Npr. Riječ 'banana' možemo rastaviti na 'ban' i 'ana' i onda izračunati optimalan rastav za 'ban' i 'ana'. Još samo treba provjeriti koji od rastava riječi na dvije je najbolji, jer je b i anana bolji od ban i ana.
- P(I, r) = 1 ako je podriječ A[I...r] palindrom
- $P(I, r) = min\{P(I, k) + P(k+1, r); I \le k < r\}$



# Rješenje (2)

Iterativno rješenje:

```
int mem[MXN][MXN]; // inicijalizirano na -1
int func (int l, int r) {
   if (palindrom(l, r)) return 1;
   if (mem[l][r] != -1) return mem[l][r];
   int ret = r - l + 1;
   for (int i = l; i < r; i++) {
      ret = min(ret, f(l, i) + f(i + 1, r));
   }
   return mem[l][r] = ret;
}</pre>
```



## Primjer

- Knapsack
- Ivan ima ruksak u koji stane maksimalno N kilograma prije nego pukne. Na raspolaganju ima M predmeta od kojih svaki ima svoju težinu  $T_i$  i vrijednost  $V_i$ . Svakog predmeta ima beskonačno mnogo kopija.
- Ruksak je prazan te u njega treba smjestiti predmete tako da zbroj vrijednosti svih predmeta bude maksimalan.
- Primjer :
  - 6 2 ( u ruksak stane 6 kila, a na raspolaganju imamo 2 predmeta )
  - 3 4 ( predmet težak 3 kila, vrijednosti 4 ) predmet #1
  - 5 7 ( predmet težak 5 kila, vrijednosti 7 ) predmet #2
- Potrebno je ispisati najveći zbroj vrijednosti u ruksaku
- Rješenje: 8 ( više se isplati uzeti dva predmeta #1, nego jedan #2 )



# Rješenje (1)

- Intuitivno će se mnogi sjetiti pohlepnog (*greedy*) rješenja:
  - stavi najviše vrijedan predmet u ruksak koji stane
  - ponovi ( sa prostorom ruksaka umanjenim za stavljeni predmet )
- ...ili varijaciju tog rješenja koja računa omjer cijene i težine
- Važno je primijetiti da takva rješenja nisu točna, kao što se vidi već iz priloženog jednostavnog test primjera.
- Za rješavanje ovog zadatka treba razmišljati drugačije, problem se treba svesti na jednostavniji oblik



# Rješenje (2)

- Zamislimo da imamo ruksak u koji stane X kilograma.
- Na raspolaganju imamo tri predmeta Y1 (9kg, 10kn), Y2 (12kg, 13kn) i Y3 (16kg, 18kn)
- Definirajmo funkciju f koja nam za f(a) vraća najveću vrijednost koju možemo spremiti u ruksak veličine a.
- Ako stavimo u ruksak prvi predmet, znači da će vrijednost u ruksaku biti 10 + idealno rješenje za ruksak u koji stane "X-9" kila.
  - Zapisano preko funkcije: f(x) = 10 + f(x-9)
- Isto možemo napisati i za predmete 2 i 3.
  - f(x) = 13 + f(x-12), f(x) = 18 + f(x-16)
- Pod pretpostavkom da znamo točno izračunati f(x-9), f(x-12) i f(x-16) koja od ove tri formule izračuna pravu vrijednost f(x)?
- Naravno najveća, jer tražimo maksimalni zbroj vrijednosti u ruksaku



# Rješenje (3)

- Cijelo rješenje se temelji na tome da znamo izračunati rješenje za neki f(x), tako da ga zapišemo kao
- f(x-a) + b, gdje je a težina predmeta koji dodamo u ruksak, a b vrijednost tog predmeta. Smisao je u tome da se parametar u f(x) stalno smanjuje do broja na kojem je rješenje očito. Koliko je rješenje za f(0)?
- f(0) = 0, jer svaki predmet ima težinu
- Koliko je rješenje za f(1), a za f(2)? Računa se preko iste jednadžbe.
- Jedino moramo paziti da ne pokušamo staviti predmet koji je teži od preostalog mjesta u ruksaku.



# Rješenje (4)

#### Iterativno rješenje:

```
// Prva petlja računa f(x), za brojeve od 1 do n
for ( int i=1; i<=n; ++i ) {
    // Druga petlja prolazi kroz sve predmete i pokušava ih ubaciti u ruksak
    for ( int j=0; j<m; ++j ){
        // Provjeravamo stane li predmet "j" u ruksak veličine "i"
        if ( t[j] <= i ){
            f[i] = max ( f[i], v[ j ] + f[ i - t[ j ] ] );
        }
    }
}
printf ("%d\n", f[ n ] );</pre>
```



# Rješenje (5)

#### Iterativno rješenje:

```
int f[ 10000 ];
int t[ 10000 ],v[ 10000 ];
int main () {
  int n,m;
  scanf ("%d %d", &n, &m);
  for ( int i=0; i<m; ++i ) {
     scanf ("%d%d",&t[i],&v[i]);
  // Prva petlja racuna f(x), za brojeve od 1 do n
  for ( int i=1; i<=n; ++i ) {
     // Druga petlja prolazi kroz sve predmete i pokusava ih ubaciti u ruksak
     for ( int j=0; j<m; ++j ) {
        // Provjeravamo stane li predmet "j" u ruksak velicine "i"
        if ( t[i] <= i ) {
           f[i] = max ( f[i], v[j] + f[i - t[j]] );
   printf ("%d\n", f[ n ] );
  return 0;
```



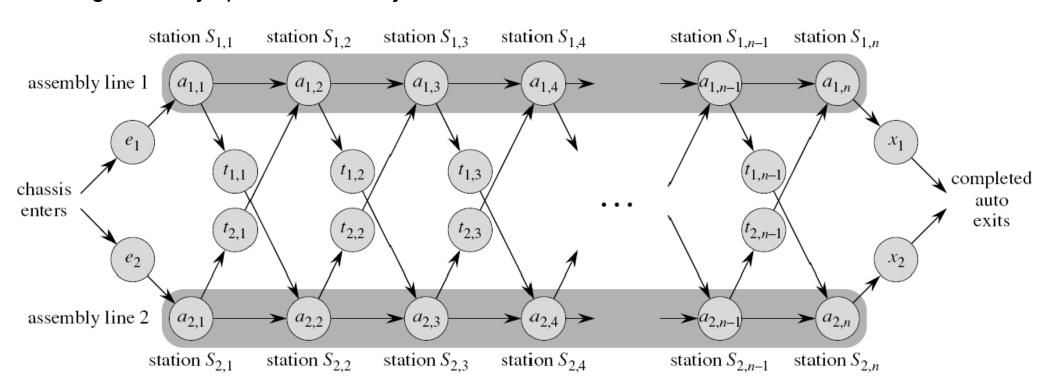
# Rješenje (6)

```
Rekurzivno rješenje:
int n, m;
int memo[ 10000 ];
bool bio[ 10000 ];
int t[ 10000 ], v[ 10000 ];
int func (int x) {
   if (x == 0) return 0;
   if (bio[ x ] == 1) return memo[ x ];
   for (int i=0; i<m; ++i) {</pre>
      if (t[i] \le x) memo[ x ] = max(memo[ x ], v[i] + f( x - t[i] ));
   bio[x] = 1;
   return memo[ x ];
int main () {
   scanf ("%d %d", &n, &m);
   for (int i=0; i<m; ++i) {
      scanf ("%d %d", &t[i], &v[i]);
   printf ("%d\n", func(n));
   return 0;
```



# Primjer (1)

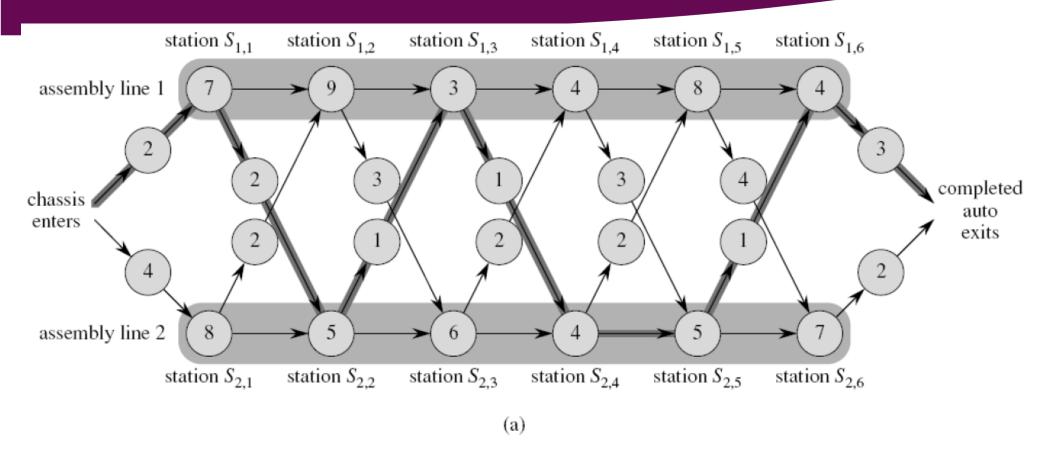
• Organiziranje proizvodne linije u tvornici automobila:



Problem pronalaženja najbržeg puta u proizvodnji korištenjem dinamičkog programiranja



# Primjer (2)



(b)